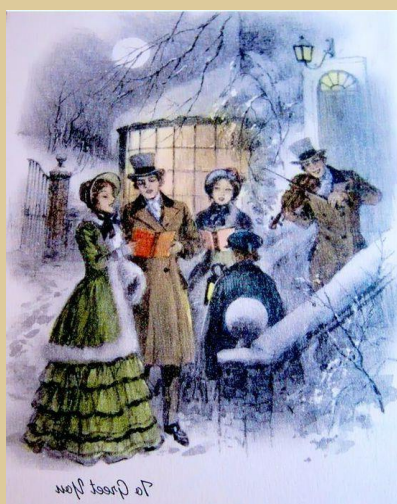

Magia Crăciunului

Crăciunul este una dintre cele mai iubite sărbători din an celebrată pe data de 25 decembrie, marcată de numeroase tradiții și obiceiuri. Încă din Antichitate, Crăciunul reprezintă nașterea lui Iisus Hristos, iar de-a lungul secolelor a devenit o sărbătoare a familiei, când toți cei dragi se strâng în jurul mesei, își oferă cadouri, iar Moș Crăciun este așteptat de copii. Este o perioadă de bucurie, dar și de reflecție religioasă pentru creștini, fiind unul dintre cele mai importante evenimente ale calendarului creștin.

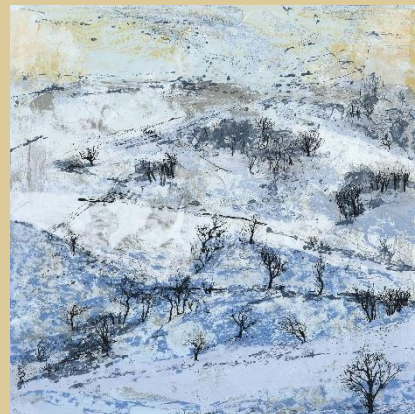
Sărbătorile de iarnă se apropie cu pași repezi, iar fiecare familie se pregătește să le întâmpine cu multă căldură împodobind bradul, repetând colinde, gătind cu drag și cumpărând cadouri. Astfel, am creat o selecție cu cele mai frumoase poezii dedicate Crăciunului.

Iarna

de Vasile Alecsandri

Din văzduh cumplita iarnă cerne norii de zăpadă,
Lungi troiene călătoare adunate-n cer grămadă;
Fulgii zbor, plutesc în aer ca un roi de fluturi albi,
Răspândind fiori de gheață pe ai țării umeri dalbi.

Ziua ninge, noaptea ninge, dimineața ninge iară!
Cu o zale argintie se îmbracă mândra țară;
Soarele rotund și palid se prevede printre nori
Ca un vis de tinerețe printre anii trecători.

Tot e alb pe câmp, pe dealuri, împrejur, în depărtare,
Ca fantasme albe plopii înșirați se perd în zare,
Și pe-ntinderea pustie, fără urme, fără drum,
Se văd satele perdute sub clăbucii albi de fum.

Dar ninsoarea încetează, norii fug, doritul soare
Strălucește și dezmiardă oceanul de ninsoare.
Iată-o sanie ușoară care trece peste văi...
În văzduh voios răsună clinchete de zurgălăi.

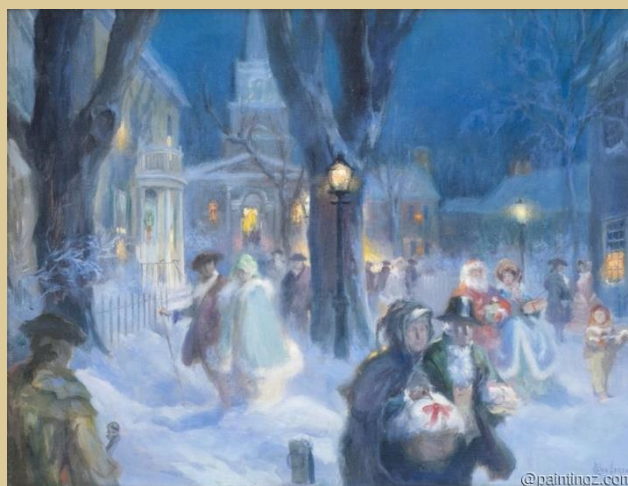
Colinde, colinde

de Mihai Eminescu

Colinde, colinde,
E vremea colindelor,
Căci gheața se ‘ntinde
Asemeni oglinzilor.
Și tremură brazii
Mișcând ramurile,
Căci noaptea de azi-i
Când scânteie stelele.

Se bucur copiii,
Copiii și fetele,
De dragul Mariei
Își piaptână pletele...
De dragul Mariei
Și al Mântuitorului
Lucește pe ceruri
O stea călătorului.

În seara de Ajun

de George Coșbuc

Afară ninge liniștit,
Și-n casă arde focul;
Iar noi pe lângă mama stând,
Demult uitarăm jocul.

E noapte, patul e făcut,
Dar cine să se culce?
Când mama spune de Iisus
Cu glasul rar și dulce.

Cum s-a născut Hristos în frig,
În ieslea cea săracă,
Cum boul peste el sufla
Căldură ca să-i facă.

Cum au venit la ieslea lui
Păstorii de la stână
Și îngerii cântând din cer,
Cu flori de măr în mână.

